

LUBSZCZYK (2) *sb m*

sg *N* lubszczyk (1). \diamond *I* lubszczyki(e)m (1).

Sł stp brak, Cn notuje, Linde XVII – XVIII w.

bot. Levisticum officinale Koch. (Rost); lubczyk, bylina z rodziny baldaszkowatych (Umbelliferae)
(2) : Włofki kopr s korzeniem brułci/ s łparagowym/ z lubłzczykiem/ á ktobi miał zatkanie wątroby
j łledzony/ tedy to lekarłtwo otworzy *FalZioł I 52a.*

*W porównaniu (1): Opich liłłcie ma więczłze niż piotrufłzka/ wonia iáko Lubłzczyk *SienLek 64.**

Cf LUBCZEK, LUBCZYK, [LUBIESZCZ], [LUBIESZCZEK], LUBIESZCZYK, [LUBISZCZEK], LUBSZCZEK

KCh